

عنوان مقاله:

الگوهای تربیت شخصیت در آموزش معماری: تطبیق رویکردهای رایج با نگرش اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ در دانشگاه اسلامی، دوره 10، شماره 35 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مسعود ناری قمی - دکترای معماری/ دانشگاه تهران/ استادیار آموزشکده فنی پسران قم/ دانشگاه فنی و حرفه ای

مهدی ممتحن - دکترای معماری/ دانشگاه تهران/ استادیار آموزشکده معماری و هنر دانشگاه کاشان.

خلاصه مقاله:

هدف: هدف در این تحقیق، دستیابی به الگوهای نظری پایه بومی و اسلامی برای تربیت شخصیت معمار و ارزیابی امکان بهره گیری از شیوه های متداول برای اهداف اسلامی بود. روش: پژوهش حاضر بر اساس روش تحقیق چندموردی به بحث تربیت «شخصیت» نوشارد معماری پرداخته است؛ بدین صورت که با استفاده از نقشه های تحلیل موقعیتی عرصه های اجتماعی به تحلیل گفتمانهای موجود در ادبیات آموزش معاری پرداخته شده است. از بین مدل‌های موجود بررسی شخصیت، مدل پنج گانه کاستا و مک کرا استفاده شده است. یافته ها: در مجموع، چهار قطب در شخصیت معمار مشخص شد: «ظهور فردیت»، «خودشکوفایی»، «وجدان اجتماعی» و «مسئولیت اجتماعی» که بر اساس آنها، چهار هدف تربیتی تعریف شد: تربیت خودشکوفایی درونی برای ظهور بیرونی فردیت؛ تربیت وجدان اجتماعی درونی برای ظهور شخصیت مسئول اجتماعی؛ تربیت خودشکوفایی درونی برای ظهور شخصیت مسئول اجتماعی؛ تربیت وجدان اجتماعی درونی برای ظهور بیرونی فردیت. در حوزه اسلامی، موضوعات مربوط به مسئولیت اجتماعی بر خلاف رویکردهای رایج معماری (برگرفته از غرب) اصالت دارد. نتیجه گیری: رویکرد به آموزش فطری و کاربردی نگرش اسلامی مذکور در آموزش معماری به صورت تلاش برای حذف رقابتهای بین دانشجویان برای خودنمایی و برتر بودن در میان هم گروهان و نیز اینکه بتوان خودشکوفایی را دستمایه تولید شخصیت مسئول اجتماعی قرار داد، قابل توصیه است.

کلمات کلیدی:

تربیت معمار، شخصیت، وجدان اجتماعی، مسئولیت، فردیت معمار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1375109>

